

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118209047
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5118209047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom M. XX, XXX XX K. - mestská časť A. M., proti žalovanému: T. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. L. XXX., o zaplatenie 1.099,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 42Csp/95/2018-95 zo dňa 27.11.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšku sa rozsudku súdu prvej inštancie **n e d o t ý k a .**

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 635,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 635,52 eur od 01.09.2015 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. V dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že v predmetnej veci strany sporu uzatvorili dňa 06.02.2014 zmluvu o pôžičke, z obsahu ktorej je zrejmé, že žalovaný ju uzatvoril ako fyzická osoba (spotrebiteľ). Z predmetnej zmluvy, ani z iných dokumentov tvoriacich obsah súdneho spisu nevyplýva, že žalovaný pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Údaj o tom, že žalovaný je fyzickou osobou - podnikateľom je v zmluve o pôžičke uvedený len v súvislosti s údajmi o jeho zamestnaní a finančnej situácii. Z týchto dôvodov je zrejmé, že v danej veci sa jedná o nárok **zo** spotrebiteľskej zmluvy podľa príslušných ust. zákona č. 129/2010 Z. z. a ustanovení § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka a na záväzkový vzťah strán konania nemožno aplikovať ust. § 261 ani § 262 Obchodného zákonníka. Právny predchodca žalobcu svoju povinnosť podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka splnil poskytnutím peňažnej sumy 2.000,- eur žalovanému s tým, že žalovaný sa mal zaviazat' zaplatiť žalobcovi celkovo sumu 2.519,04 eur, a to v 24 mesačných splátkach vo výške 104,96 eur. Súd však poukázal na to, že dotknutá zmluva uzavretá medzi účastníkmi neobsahovala podstatné náležitosti podľa cit. ust. § 9 **ods. 2 písm. f/** zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. V zmluve sa nikde nenachádza údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ustanovenie zmluvy, ktoré stanovovalo termín konečnej splatnosti: 2/2016, nemožno podľa názoru súdu považovať za konformné so zmyslom a účelom sledovaným takto zakotvenou podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu prvej inštancie, spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy

V prejudiciálnej otázke rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15: Má sa článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48 vykladať tak, že údaje vyžadované týmto ustanovením (konkrétne „frekvencia splátok“), - musí byť v zmluve individualizovaný na podmienky danej konkrétnej zmluvy [v princípe uvedením presných dátumov (deň, mesiac, rok) splatnosti jednotlivých splátok], alebo - postačí, ak sú v zmluve obsiahnuté všeobecným odkazom na objektívne zistiteľné parametre, z ktorých je možné ich odvodiť (napríklad klauzulou „mesačné splátky sú splatné najneskôr do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca“, „prvá splátka je splatná do jedného mesiaca od podpisu zmluvy a každá ďalšia splátka je splatná vždy po jednom mesiaci od splatnosti predošlej splátky“ alebo iným podobným spôsobom). Súdny dvor EÚ rozhodol, že cieľ vyššie uvedeného ustanovenia je splnený, ak podmienky úverovej zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Za daných okolností sa má článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Vzhľadom na uvedené bol odvolateľ názoru, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a nie je možné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania. Vo zvyšku sa rozsudku súdu prvej inštancie nedotkol.

5. Odvolanie žalobcu krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné.

6. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „ZSÚ“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

7. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

8. Niet pochybností a nespochybnuje to ani jedna zo strán sporu, že predmetný zmluvný vzťah medzi sporovými stranami založený Zmluvou o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 06.02.2014, je vzťahom spotrebiteľským. Právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a. s. ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou. V nadväznosti na uvedené okresný súd správne posudzoval, či predmetná zmluva obsahuje náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z.

9. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru sú upravené v zmluve uzatvorenej medzi stranami sporu v bode V. tak, že termín konečnej splatnosti je 2/2016.

10. Zmyslom vyššie citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ ZSÚ je, aby bol spotrebiteľ už pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere informovaný o konečnej splatnosti úveru, t.j. o tom, dokedy mu bude trvať povinnosť splácať istinu, úroky a iné poplatky. Vyžaduje sa, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola upravená časová špecifikácia konečnej splatnosti úveru vo forme uvedenia konkrétneho dňa, pričom je úlohou poskytovateľa úveru - veriteľa, aby vstupné údaje (deň poskytnutia úveru, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok) premietol do konkrétneho časového údajja, ktorý bude predstavovať dátum konečnej splatnosti úveru. Tento údaj podľa názoru odvolacieho súdu nemožno odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní od uzatvorenia zmluvy a počtu splátok, ale spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (obdobne napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/465/2015 zo dňa 29.01.2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/140/2018 zo dňa 27.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/160/2018 zo dňa

31.07.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 151/2012 zo dňa 19. septembra 2012).

11. Konečná splatnosť úveru teda musí byť presne určená, konkrétnym dátumom splatnosti (deň, mesiac, rok). Zákonodarca tým kladie dôraz na ochranu spotrebiteľa, ktorému musí byť zo znenia v zmluve zrejmé, kedy presne nastane posledný deň splatnosti úveru. Vyplýva to aj z jazykového výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere. Predmetné ustanovenie jednoznačne pojednáva o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda o jednom konkrétnom termíne. V opačnom prípade by bola zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ustanovená nadbytočne. Ak by zákonodarca považoval za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť, alebo vypočítať, tak by to tak uviedol.

12. Odvolací súd, oboznámiac sa s obsahom úverovej zmluvy, dospel k záveru, že predchodca žalobcu neuviedol v úverovej zmluve údaj o konečnej splatnosti úveru takým spôsobom, aby mohlo byť žalovanému dostatočne a nepochybne zrejmé, ktorý deň je termínom konečnej splatnosti úveru. Je v rozpore s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak žalovaný predložil žalobkyni ako spotrebiteľovi zmluvu, ktorej náležitosti nie sú na prvý pohľad zrejmé a konkrétne a vyžadujú na zistenie podstatných otázok výpočty alebo dohady. Ako odvolací súd už vyššie uviedol, iba samotná dedukcia termínu konečnej splatnosti nepostačuje pre naplnenie ustanovenia § 9 ods. 1 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na uvedené pre spotrebiteľa nie je možné bez väčších ťažkostí a s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti úveru, resp. aj doby trvania úveru, čo má vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku.

13. Na podporu už uvedenej argumentácie odvolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Ide o základné výkladové pravidlo, v zmysle ktorého v prípade, ak vzniknú pochybnosti, bude platiť priaznivejší výklad obsahu zmluvy v prospech spotrebiteľa. Priaznivejším výkladom zmluvy je v tomto prípade to, že termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je konkrétne vopred pevne stanovený deň, pričom tento nemožno odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní od uzatvorenia zmluvy a počtu splátok. Spotrebiteľ musí už pri uzavretí zmluvy presne vedieť, teda bez akýchkoľvek matematických operácií, kedy, ktorým konkrétnym dňom je určený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

14. Na záver odvolací súd dodáva, že absenciu náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákon nestíha absolútnou neplatnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.). V takomto prípade vzniká spotrebiteľovi povinnosť uhradiť v prospech veriteľa len sumu skutočne poskytnutého úveru. Ak spotrebiteľ zaplatil veriteľovi sumu nižšiu než je poskytnutý úver, je povinný uhradiť veriteľovi už len rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a uhradenou sumou.

15. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, že súd je viazaný rozhodnutím Súdneho dvora vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Biróová, tu sa žiada poznamenať, že Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s uvedeným Súdny dvor EÚ aj v predmetnej veci poskytol výlučne výklad smernice a nemohol sa vyjadriť a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch. Prejudiciálny rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý podal prejudiciálnu otázku (Benedetti 52/76) a pre súdy, ktoré v tejto istej veci budú rozhodovať o opravných prostriedkoch (Milch, Fett a Eierkontor 29/68).

16. Výklad vnútroštátneho práva poskytujú vnútroštátne súdy. Pokiaľ aj odvolateľ poukazuje na znenie čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48/ES, odvolací súd zdôrazňuje, že ak by aj bol konflikt medzi smernicou a zákonom, neznamená to, že sa automaticky uplatní smernica. V takomto prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže smernici priznať priamy účinok alebo nepriamy účinok. Hoci predmetná smernica v čl. 22 expressis verbis ustanovuje tzv. úplnú harmonizáciu, uvedené predstavuje záväzok iba pre členský štát, nie pre fyzické a právnické osoby. Smernica ako sekundárny prameň práva nemá priamy účinok na fyzické a právnické osoby. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, ktorý vyslovil, že pokiaľ ide o priamy účinok smerníc,

platí tu zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v zákaze horizontálneho priameho účinku v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe fyzické a právnické osoby. Je to štát, ktorý je zodpovedný za implementovanie smernice. Smernica nemôže sama osebe zakladať jednotlivcovi povinnosť a v ustanovení smernice nie je možné sa voči takejto osobe dovolávať (rozsudok C-152/84 zo dňa 26.02.1986, C-397/01, C-403/01 zo dňa 05.10.2004).

17. Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania, ktorý tiež vykazuje vecnú správnosť, potvrdil.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 CSP s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, ktorému tak vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)